

GAZETA KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 7. GRUDNIA ROKU 1798. W PIĄTEK.

z Wiednia dnia 28. Listopada.

Na d. 20. t. m. umarł w Pradze generał kommande-rujący w Czechach baron de Bender w roku 86. życia a 65. służby swojej. W roku 1734. w randze chorążego odbył kampanię pod książęciem Eugeniuszem. W roku 1737. w ciągu wojny Tureckiej przy oblężeniu Bani-luki został rannym. W wojnie Śląskiej w r. 1741. znaj-dował się w nieszczęśliwej potyczce pod Molwitz, i o-trzymał tam ranę w nogę. Podczas oblężenia Pragi został pchnięty bagnetem w łzy. W roku 1785. został komendantem Luxemburga, którą to fortecę w czasie ostatniej wojny Francuskiej bronił z nadzwyczajną od-wagą, dopoki niedostatek żywności nie przymusił go do poddania się. Zgoła waleczny ten generał odprawił 20. kampaniów, i znajdował się na 12 bataliach i 9. o-blężeniach — Zamek Schönbunn wyporządzając do przy-jęcia wysokich gości w ciągu tej zimy, to jest W. Xiąż-ęcia Toskańskiego z całą jego rodziną. Mówią, iż szafeta z Florencji niedawno tu przybyła, oznajmiła iż wyjazd W. Xiążęcia. — Xiążę Oranij wyjechał do armii Włoskiej wraz z Panem Melas generałem kwar-termistrzem. Za przybyciem tam ich, armia zaraz rozpocząć ma poruszenia. Wszakże pomimo tych wo-jennych widoków, Francuzi jeszcze żadnego we Włoszech nie wytknęli obozu, równie jak cesarscy, którzy chcą wszelki oddać pozor zaczepki. Generałowie zaś Fran-cuzcy oświadczyli, iż byle tylko wojska cesarskie spo-koynie się zachowały, Francuzi bez wyraźnych rozkazów, żadnych kroków nieprzyjacielskich nie rozpoczną. — Cze-rech officerów z wojska, które do Gryzonów wkroczyło, są tu przyprowadzeni jako więźniowie stanu, a postępo-wanie ich ściśle dochodzone będzie. — Arcy-Xiążę Karol oglądał także wojsko Bawarskie, i dziwnie z czynionych obrótów jego był kontent. — Król Neapolitański obawia-jąc się napaści od Francuzów, dla tym większej ochrony swoich krajów, osadził za rzecz potrzebną wkroczyć do państwa Rzymskiego, dla zajęcia tam przechodów w gó-rach. Czekujemy co moment urzędowych w tej mie-rze raportów. — Wojska Rossyjskie potrzeby swoje do-starczane mieć będą kosztem Cesarza Jmci, dopoty tyl-ko, dopoki przez kraje Austriackie nie przejdą. — W Belgradzie coraz bardziej lękają się Basmana-Oglu. Ka-pitan Basza doniósł z starej Orsovy, iż tylko 26. ludźmi na Wołoszczyznę uciekł. Basman-Oglu po odniesionym zwycięstwie zajął Krajówę, i coraz bardziej się rozszerza.

z Londynu dnia 16. Listopada.

Tutejsze dzienniki zawierają w sobie kopią prokla-macyi Generała Francuskiego Hardy, znalezionej na okrę-cie liniowym Hoche, w której zaręcza pomoc zjednoczo-nym Irlandczykom. — Gazeta Dublinńska podaje także do wiadomości list następujący: „Generał Humbert do Bi-skupa w Killala. — Z Dourednia 26. Października 1798. Milordzie. Będąc na samym odzieździe do Francji, sądzę być obowiązkiem moim, okazać ci te uczucia, które we mnie natchnął. Od momentu, w którym miałem spo-sobność poznać się z tobą, nieprzeżiałem żałować, iż los i powinność żołnierka przymusiły mię, zanieść kłódkę wojny w siedlisko twoje, i pomieścić tę domową szcze-śliwość, której używasz, i do której w wszelkim wzglę-dzie masz prawo. Co do mnie, szczęśliwym się poczy-tam, jeżeli przy powrocie moim do ojczyzny, będę mógł podchlebiać sobie, iż zyskałem niejakie, prawo do two-go szacunku. Procz nawet oddzielnych przyczyn, które mam kochania i poważania ciebie, Ob. Chavost dał mi dokładne opisanie o twoim grzecznym obyczajach się tak z nim, jak z innymi officerami, przed i po odebraniu Kil-

lali, które na zawsze ma prawo do wdzięczności i szacunku mego. Racz więc przyjąć te uczucia moje, i dzielić je z twoją szanowną rodziną. Jestem z największym po-ważaniem etc.”

HUMBERT.

Na dniu 10. Listopada sławny Tone twórca zjedno-czenia Irlandzkiego stanął przed sądem wojennym w Dublinie. Po przeczytaniu oskarżenia go o zdradę kra-ju, sam się uznał być winnym, prosił tylko aby mu wol-no było przeczytać u sądu, powody postępowania swo-iego, które wraz z aktami odeślano vice-krolowi, a które były w treści następującej. „Nie jest moim zamiarem sędziowie, zadawać wam pracę rozpoznawania długich dowodów i słuchania świadków. Wyznanie moje na podane oskarżenie, czyni nadaremne wszelkie formalno-ści, które równie dla was jak dla mnie byłyby przykre-mi. To co zrobiłem pochodzi z zasad których się trzy-małem; nie żądam żadnej łaski, ani powinienem być celem politowania. Przeczytałem skutek mojej niewo-li, i jestem na każdy los przygotowanym. Jedynym ży-wiolem życia mego, była niepodległość ojczyzny mojej, a dla dopięcia tego zamiaru nie było tej ofiary, ktore-bym nie uczynił. Natura i wychowanie wlały w duszę moją miłość do wolności. Mój sposób myślenia zo-staie zawsze niezmienny. Połączenie Anglii z Ir-landją, sądziłem zawsze zarazą i zgubą mojej ojc-zyzny, wszystkich przeto przykładam starań, aby te kraje rozłączyć, a 3. miliony moich współziom-ków podnieść do godności obywatelów. Widząc ojczyznę moją zbyt słabą, należało mi szukać wsparcia od Francji. Rzplta Francuska przyjęła mię za swego obywatela. Żaden wyrok sądowy nie może tych zasad osła-bić, według których działałem. Nie jestem w odpowie-dzi za to, co w mojej nieprzytomności przytrafić się mo-gło; szedłem prosto, nie radziłem nigdy tylko wojnę ot-wartą, tym czasem niesfety z obu stron zażyły morder-stwa, których ja nie chwaleb. W okazałym zawodzie patriotyzmu, wziąłem sobie za wzor Washingtona. Lecz niesfety w tym życiu wszystko od pomysłu-go skutku zawisło. Zrobiłem powinność moją, sąd swoją niech wypelni; człowiek taki jak ja powinien się uzbroić na wszelkie postrachy śmierci. Znajdując się w tych łamych okolicznościach jak emigranci Francuscy, proszę o też samą szlachetną łaskę jaką Rzplta Francus-ka Charetowi i Sombreilowi wyświadczyła, to jest o śmierć żołnierką. Żądam być rozstrzelanym, jedynie przez wzgląd munduru który noszę. Papiery moje oka-żują, iż jestem w randze generała adjutanta Francuskiego. Pragnę, aby los mój w jednej godzinie był rozstrzygni-onym.”

W tym momencie przychodzi wiadomość z Dublina pod d. 12 iż Teobald Wolf Tone uznany od sądu wojen-nego zdrajcą kraju, na śmierć został skazany. O godzinie 1. po południu, miał być ścięty. Zrana jednak o go-dzinie 4. przerznął sobie żyłę nożem z obu stron. Fel-czer garnizonowy zaświadczył, iż nie może być z miej-sca ruszony, bez utraty życia, i że mała jest nadzieja do uzdrowienia jego. Tym czasem zakazano go odwiedzać, a major brygady Sandys wzięty został do aresztu za to, iż względem Tone potrzebnych zleceń nie dopełnił. Z powodu procesu jego wielkie zaszły kłótnie, między sądem cywilnym i wojskowym. — Donoszą przytym jakoby dowódzca Holt poddał się, i został w areszcie osad-zonym. — W południowej Irlandyi mocne powstały za-burzenia między Angielską i Irlandzką milicjami. — Nasz traktat handlowy z Portą, bliki już jest ukończenia, i bardzo dla nas korzystnym będzie. — Trzy procentowe

papiery konsolidowane znacznie upadły. Za przyczynę tak nagłego upadku podają niektórzy mowę, którą ma-mieć Krol przyszłego wtorku, a w której popieranie wojny z nowymi filami i kombinacjami zapowiedziane będzie. — Xiążę Edward syn królowki w tych dniach tu przybył. — Wyszło tu nowe polityczne pismo wielką u-wagę ściągające, pod tytułem *Nowe interessa Europejskie od początku rewolucji Francuskiej*. — Podpułkownik ar-tylleryi Köhler jest mianowany od Krola generałem bry-gady w krajach Sultana Tureckiego. — Okoliczności (mo-wią tateysze piśma ministerjalne) w których Krol otwo-rzy parlament dawno już nie były tak pomyslnie jak dzi-siaj. — Tegoroczne przychody Anglii będą większe od wszystkich lat dawnych, Pitt gotuje już nowy plan skar-bowy. — Okręt Tygrys z Sir-Sidniem-Smith znowu do Plimouth powrócił. — Sławny Grattan wymazany został z listy obywatelów miasta Londonderry. — Ponieważ dwor nasz zamysła z różnemi mocarstwami nowe trakta-ty handlowe zawierać, przeto pisma opozycyjne, wiele uwag nad tym projektem sobie pozwalają. — Na dniu 21 Paźdz. z Gibraltaru wypłynęła eskadra Angielska z 4000. ładowego wojska. Jedni sądzą iż być przeciw Minorce, drudzy przeciw Malcie przeznaczoną. — Do Lizbony przy-prowadzono tylko 4. załogę od admirała Nelson okręty Francuskie pod Abukir, to jest: Tonnant, Aquilon-Franklin, Conquerant, Spartiate.

z Paryża dnia 19. Listopada.

Rząd nasz odebrawszy kuryera z Egiptu, ogłosił w Redaktorze wiele rozkazów Generała Buonaparte pod d. 28. i 29. Sierpnia. Z tych rozkazów pokazuje się, iż Bu-onaparte wtargnął do wyższego Egiptu, i że jest panem Tebaidy. Pierwszy rozkaz stosuje się do obchodu uro-czyściwości Rzpltej w treści następującej. „W głównej kwaterze w Kairze dnia 11. Fructidora (28. Sierpnia). — Generał en chef rozkazuje, aby w dniu 1. Vendemiaire (22. Września) jako epoce, założenia Rzpltej przez wszy-skie korpusy armii, uroczystość obywatelską obchodzoną była. Załoga Alexandryjska odbędzie wspomnianą uro-czyść przy kolumnach Pompeiusza. Trykolorowa chorągiew ma być zatknięta na tych kolumnach, a wierzchołki ich zostaną oświecone. W Kairze na placu Desbequier wystawiona będzie piramida siedmiokątna, która nazwilką tych wojowników francuskich od 5. dy-wizyow mieścić na sobie będzie, co w czasie zdobycia Egiptu poległ. Szósta frona piramidy przeznaczona jest dla mary-narki, a siódma dla sztabu generalnego, artylleryi, kawalerji, i inżynierów. Część armii w Kairze znajdującą się, ma stanąć z rana o godzinie 7. przy piramidzie, a po wy-konanych obrotach wojskowych i odśpiewanych pieśniach patriotycznych, deputacja od każdego batalionu, zatknie trykolorową chorągiew na wierzchołku najwyższej pi-ramidy. W wieczór będą gonitwy konne, do których mieszkańcy także krajowi przypuszczeni być mogą. Wojska w wyższym Egipcie mają odbywać uroczystość na ruinach Tebow. Generał en chef rozkazał aby przy armii był iednostajny gatunek chleba, na same tylko szpi-tale ma być lepszy pieczony, z tego iednak ani Gene-rał en chef ani żaden inny Generał dla siebie brać nie może. Zadnemu francuzowi nie wolno będzie puszczać się do starego Kairu bez pozwolenia i potrzebnych pa-szportów. Służący Ob: Thieriot nazwiskiem Vautre z podvodu popełnionego złodziejstwa na lat 5. do kay-dan jest skazany.

W głównej kwaterze w Kairze dnia 26. Sierpnia. Generał kommandeujący uwiadomiony, iż mieszkańcy miasta Alkam zamordowali Adjutanta Julien i 15. Fran-

czurow, którzy go eskortowali, rozkazuje to miało zapalić. General *Lanus* na czele 500. ludzi wiednym statku pocztowym, uda się do *Alkam* dla ulkuteczenia tego rozkazu. Wszyscy byli i zboże tam się znajdujące, skonfiskowanym i na pożytek Rzpltey zabranym zostanie. Tenże General jeżeli będzie mógł schwytać Szeikow, przyprowadzi ich do *Kairu* jako zakładników, wyda ośade na rabunek, tak iżby żaden dom w całości nie został. Uwiadomi proklamacyą, którą w okolicznych wsiach ogłosić wkaże, iż *Alkam* zostało spalone za zabicie *Francuzow* którzy żeglowali po *Nilu*. General kommanderujący jest nieukontentowany, iż General *Zaiacsek* nie donosił w jakim się znajduje stanie.

Ostatnie pismo zawiera w sobie organizacyą transportow woennych, i oznacza liczbę wielbładow pozwolonych oficerom i korpusom, i procz tego zawiera następujące urządzenie: G. kommanderujący rozkazuje, ażeby kwaterymistrz, brygadyerowie i kawalerzyści opatrzeni byli w karabin i torbę. Wszystkie oddziały dragonii przysłać do wyższego sztabu opisanie brakujących karabinow. Gen. kommanderujący nakazuje, ażeby rozmaite prowincye *Egipskie* dostarczyły w sposobie zwyczajnych podarunkow, liczbę koni w przyłączonym opisanu wyrażoną. Kommissarze *Koptow* rozdzielać te kontybuty pomiędzy prowincye. Te konie przeznaczone są dla kawalerji. Zabroniono jest wyższemu sztabowi przywłaszczać sobie z nich żadnego, ani onych pod jakimkolwiek pozorem zamieniać. Na każdą prowincyą nałożona jest następująca liczba koni: *Menouffie* 300; *Kelioub* 150; *Meuschoura* 200; *Damietta* 150; *Rosetta* 100; *Alexandrya* 50; *Chafkie* 300; *Behire* 120; *Garbie* 220; *Gizeh* 110; *Bannazie* 250; *Fayum* 100; *Alsich* 50.

Wypis z listu z *Kairu* dnia 12. Września 1798, pisanego przez jednego Adjutanta armii *Francuskiej* do swego Ojca.

List ten oddany ci będzie przez Ob. *Julien* kommissarza woennego, który powraca do *Francji*, dla poratowania swego zdrowia. Wszyscy tu dobrze idzie. Jesteśmy zupełnie oswobodzeni od *Mammelukow*. *Ibrahim-Bey* znajduje się w *Syrii*, a *Murad-Bey* w *Wyższym Egipcie*, gdzie został całkowicie od G. *Desaix* pobitym. Czynią się tu przygotowania na wspaniały obchod uroczystości założenia Rzpltey, Uroczystość ta odprawiać się będzie na placu mieszkania Generala kommanderującego. *Buonaparte* da w ten dzień ucztę, na której znajdować się będą wszyscy Generalowie, szefowie korpusow, i wielka liczba znaczniejszych *Turkow*. Uroczystość zacznie się wcześniej z rana; a o 4. godzinie wieczorem odprawiać się będą gonitwy konne i piesze, w nocy zaś dany będzie wspaniały faierwerk. — *Nil* jest teraz w najwyższym stopniu swego wzebrania. — Większa część pol na 3. lub 4. mile od brzegow jest wodą oblana. A z tym *Egipt* ma najwięcej ośm mil największy swojey szerokości, ponieważ gdzie się kończą wylewy, tam się zaczynają ftepy. Wyjeżdżam natychmiast dla złączenia się z G. *Desaix* znajdującym się z tad o 60 mil po niżej *Nilu*. G. Kom: dał mi pewne do niego zlecenia.

List Ob. *Julien* kommissarza woennego armii wschodu powracającego z *Alexandryi* do *Ohywatela*...

W momencie gdy dotykam lądu *Europy*, po 21. dniach podróży zaczawszy od *Alexandryi*, aż do *Liworno*, pierwszym moim statkiem jest, odebrać ci list, który mi syn twój powierzył. Lecz ponieważ mój wyjazd z *Egiptu* nastąpił dopiero w miesiąc po oddaniu mi tego listu, przesyłam ci opisanie świeższych wiadomych mi zdarzeń. Znałome ci już były wszystkie okoliczności naszego przybycia i zamieszkania w *Egipcie*, oraz zwycięstw naszych wojsk lądowych, aż do nieszczęśliwej bitwy pod *Abukir*. Donoszę ci tylko, iż wielką część naszych marynarzow przeżyła utracenie nasze okręty, i że flotta *Angielska* co do ludzi, którzy się na nie znajdowali, równie jako i nasza poniosła szkody. Marynarze wzięci z okrętow formują teraz legją żaglową, i pożytecznie ją do służby lądowej użyci. Nasze statki konwojowe, dwa okręty i 8. fregat są bezpieczne w porcie *Alexandryjskim*, który na próżno *Anglicy* trzymają w obleżeniu, nie mogąc nam uczynić innej szkody, iak tylko sprawiając dla nas trudną do *Francji* komunikacyą. Zwycięstwo statecznie nam służyło we wszystkich bitwach, któreśmy stoczyli; Utraciliśmy mało ludzi, lubo należy

wyznać na pochwałę *Mammelukow*, iż ich nieustraszone mestwo każe ich kłaść w liczbę nayoważniejszych wojsk w *Europie*, z którymi się nam potykać zdarzyło. Ale oddzielne *Arabow Beduinow* zabożyliwa, często odnawiały okropności wojny *Wandeyjskiej*; i w tych to zdarzeniach załaliśmy straty wielu naszych współ-ziomkow, z osobna napadniętych i nielitościwie zamordowanych. Dziś jesteśmy w bezpiecznej i spokojnej poslejsi *Egiptu*, a przy naszym wyjeździe mówiono o bliższej wyprawie do *Syrii*; tey pomysłość nie może być wątpliwą.

D. 22. Wrześ: chorągiew troykolorowa zawieszona była razem na wierzchołku kolumny *Pompeiusza*, na piramidach, na murach starożytnych i sławnych *Tebow*, i aż nad brzegami czerwonego morza. Wszyscy mieszkańcy noszą kokardę *Francuską*; Młodzi pozostali w *Egipcie* *Mammelukowie* od 16. do 24. lat wieku są do naszych batalionow wcieleni. Rządy rozmaitych prowincyow podzielone są między naszych Generalow, a ci postanowili Dywany czyli Administracye, których członkami są mieszkańcy krajowi. Uszanowanie dla Religij trokliwie jest zachowywane, i często nawet nasi żołnierze zapraszani byli do obchodu świąt *Egipskich* na cześć *Mahometa*, lub na uroczystość przybywania wod *Nilu*. Równie zachowywano względy dla przesądow narodowych, i zwyczajow tyczących się kobiet, gdyż kobiety i religia są to dwie rzeczy, które prawdziwy tworzą fanatyzm w mieszkańcach tych krajow. W tym momencie reprezentanci każdej prowincyi zgromadzili się do Generala kommanderującego, i wkrótce nowy Rząd będzie ułożonym. Nie jest ci tajno, iż i w *Kairze* jest także postanowiony Instytut Narodowy, złożony w części z nayszczniejszych uczonych należących do wyprawy. Nasza armia która niezmiernie wiele ucierpiała przez nagłe w piaszczystych stepach podróże, zaczyna używać nayprzyjemniejszej pory roku, gdyż jesień i zima są nader łagodnymi w klimacie, w którym samo tylko nieznosne jest lato. Nic niewspomnę o rzeczach powszechnych, które ci również i lepiej niż mnie są wiadome, iako to o niezmierny urodzajności niższego *Egiptu*; o obfitości zboża, ryżu, pomarańczow, oliwy, nakoniec o wszystkich źródłach, iakie można wydobyć w *Egipcie*, odzwyczajwszy mieszkańców od lenictwa i próżnowania w jakim pod iarzem *Mammelukow* byli pogrążonymi. Mniew ci jeszcze mówić będę o planach żeglugi na morzu czerwonym, o czym wszyscy rozmawiają, i co nasze w *Suez* zdaje się zapowiadać mieszkanie. Ostatnie interesujące zdarzenia, o których mniemam iż pierwszą wieziemy wiadomość: są te, iako to: pomysłe nasze prace w odnowieniu kanału sprowadzającego wodę *Nilu* do *Alexandryi*, i rozpułczenie wszystkich statkow przewozowych z konwoiow przybyłych z *Tulonu*, *Marfytji*, *Korfyki*, *Genui*, i *Civitta-Vecchia*. Statki *Szwedzkie*, *Duńskie*, *Greckie*, *Cesarzkie*, *Ottomańskie*, *Raguzzańskie*, *Neapolitańskie* i *Toskańskie*, otrzymały wolność do wyjazdu. Statki *Francuskie*, *Hiszpańskie* i *Liguryjskie*, przytrzymane są, poki obroty nieprzyjaciol, lub przyiazna pora niepozwoi im pomyslnego spodziewać się powrotu. Przeszło 20. statkow *Neapolitańskich* które kładły część konwoju z *Civitta-Vecchia*, pełne zaufania w *Anglikach* i spodziewając się wolnego przeżycia w powrocie do swego kraju, puściły się wśród dnia pod zagle, i weszły w szrodek dywizji krążącej przed *Alexandryą*. *Anglicy* bez żadney litości spalili te wszystkie statki, a ekipaże ich odeśleli do *Alexandryi* na dwóch małych statkach *Greckich*, które teraz odbywają kwarantannę; Widziałem własnymi oczyma pożar okrętow *Neapolitańskich*, a nazajutrz wieczorem za pomocą ciemności nocnych, przemknęliśmy się wśród floty *Angielskiej* na małym statku z *Liworno*, który szczęśliwie do swego przeznaczenia dojechał. Został mi opisać ci niektóre szczeguly mojej podróży. Dla nabrania wody i żywności, przymuszenni zatrzymać się w *Terra-Nova* małym porcie *Sycylijskim*, odmówiono nam nawet wody dla tego tylko, iż nasz Kapitan iadący z *Alexandryi*, mając patent *Francuskie*, był w podejrzeniu iż naiego statku znajdują się *Francuzi*. We dwa dni potem byliśmy szczęśliwi w porcie *Mazzara*, gdzie dostaliśmy wody i chleba na wagę złota, i na zapewnienie naszego Kapitana, iż nie ma żadnego *Francuza*. Nic się nie może równać z nienawisią i pogardą, iaką agenci *Neapolitańscy* w *Sycylii* okazują dla naszego Narodu i naszego Rządu.

List Ob. *Dolomieu* z *Alexandryi* pod d. 7. Sierpnia zawiera w sobie co następuje: „Wszystko mnie umacnia w mniemaniu, które okazałem opisując *Egipt*. *Alexandrya* *Greckow* wytławiona była na klinie ziemnym z nowo uformowanego lądu. Kolumna nazwana kolumną *Pompeiusza*, nie ma żadnego z tym wielkim człowiekiem sfotunku, równie iak z żadnym z Cesarzow, którym podług pospolitego mniemania jest dedykowana. Zły gust iey kapitelu i podstawy, dostatecznie okazuje, iż iey wytławienie należy do epoki największego kunsztow upadku, gdyby nawet widzieć nie można, iż się wspiera na ruinach, których tam zapewne ieszcze nie było w pierwszych wiekach państwa *Rzymskiego*. Toż samo powiedzieć można o obeliskach *Kleopatry*, których odnowiliśmy podstawy, postrzegłszy iż były nadpsute, a potem na stobie gruzow oparte.”

Nowe listy z *Neapolu* potwierdzają wiadomość o zwycięstwie odniesionym blisko *St. Jean-d'Acre* przez armię *Francuską* na *Achmeie* Paszy *Syryjskim*, który w tey bitwie poległ. Po tym zwycięstwie armia weszła do *Alepp* i przyległych miał. — Kommandant statku pocztowego *Anemone* wziętego przez *Anglikow*, i do *Neapolu* zaprowadzonego, wyznał, iż dnia 21. Września, gdy wyjeżdżał z *Egiptu*, armia *Francuska* obozowała w nader ważnym stanowisku o 80. mil wyżej *Kairu*, iż ieden iey oddział opanował cały wyzły *Egipt*, i że *Buonaparte* ogłosił się generalnym Gubernatorem *Egiptu*. — General *Buonaparte* na dniu pierwszym nowego roku (22. Września) wydał następującą Proklamacyą: W głównej kwaterze w *Kairze* 1. *Vendemiaire* roku 7. Rzpltey *Francuskiej*. Wojujownicy! Obchodzimy dziś pierwszy dzień 7go roku Rzpltey. Pięć lat temu, iak niepodległość ludu *Francuskiego* była ieszcze w niebezpieczeństwie. Odebraliście *Tulon*, to był ieden z znaczniejszych ciosow zadanych nieprzyjacielowi. W rok potym porażiliście *Austryakow* pod *Dego*. Jeszcze w rok wdarliście się na wierzchołek *Alpow*. Przed dwoma laty walczyliście z *Mantua*, i stoczyliście okazałą bitwę pod *St Giorgio*. W roku przeszłym byliście po nad źródłami *Drawy* i *Isonzo* w powrocie z *Niemiec*. Któżby był na ów czas powiedział: dziś będziecie nad brzegami *Nilu* w punkcie środkowym dawnego świata. Począwszy od *Anglikow* handlem i kunsztami wstawionych, aż do dzikich i ochydlonych *Beduinow*, oczy wszystkich Narodow zwrócone są na was. Wojownicy. Jak piękne jest przeznaczenie wasze! godni jesteście dzieł waszych dopełnionych, i nadziei przyszłych. Albo padniecie z sławą iak ci waleczni bracia wasi, których imiona na tey piramidzie są wyrte, albo wróćcie do waszey oyczyny okryci laurami, i wielbieni od wszystkich narodow. Od pięciu miesięcy oddaleni od *Europy*, jesteśmy celem trokliwości naszych współ-ziomkow. W tym dniu czterdzieści millionow obywatelow nas wspomina. Wszyscy mówią: Ich niebezpieczeństwom, ich krwi, winni będziemy ogólny pokoy, pomysłość handlu, szczęśliwość wolności obywatelskiej.”

Lejoille kapitan okrętu *Generoux* wyraża w iednym z swoich listow, iakoby to najwięcej przyłożyło się do nieszczenia naszej eskadry w bitwie pod *Abukir*, iż okrętem *Francuskim* rozdany był zły gatunek prochu. Dzielniejszy dziennik *la Correspondence* dodaje, iż raport kapitana *Lejoille* potwierdzonym jest przez kapitana okrętu *Guillaume Tell*, który toż samo z *Mały* donosi. Dway porucznicy tego okrętu, posłali do *Cette* kopię tego raportu z dodatkiem, iż gdy ieszcze *Brueys* kommanderował eskadrą na morzu *Adryatyckim*, mieli odwagę donieść, iż niebył do tego zdającym. Na poparcie wiadomości o złym gatunku prochu, dodają świadectwo kapitana *Renault* kommandanta statku *le Patriote*, który odebrawszy rozkaz natadowania w porcie *Pictoire* amunicji sprowadzonej z arsenału w *Perpignan*, i zawiezienia iey do *Tulonu*, pisze pod 29. Paździ., mam się za szczęśliwego, iż postrzegłem oszukanie w moim ładunku, lubo nie zbyt licznym: z dwudziestu-czterech baryłek prochu, 7. było napełnionych ziemią, reszta ładunkami z utartej cegły, lub przez połowę tylko napełnioną. Przytomni tylko świadkowie dodają, iż niepostrzeżono oszukania, aż gdy iedna z baryłek w przenoszeniu na statek pękła; na tenczas kapitan żądał, ażeby wszystkie zostały obeyrzane. — Donoszą z *Tulonu*, iż okręty *Angielskie* widziane były około brzegow *Aigues-Mortes*.

niewiadomo czyli w przedsięwzięciu wyładowania; lecz gwardye narodowe przyłączone do wojsk liniowych rozstawionych w tych kantonach, są w gotowości oparcia się wszelkim podobnym zamiarom.— Dyrektoryat Wykon: chcąc oznaczyć sposób ulkutecznienia swoiey rezolucyi pod 26. t. m. stanowi: Art. 1. w ulkutecznieniu Artykułu 3. Rezolucyi pod d. 29. t. m. Mocarstwa sprzymierzone lub neutralne wezwane będą do przedsięwzięcia potrzebnych środków na odwołanie w przeciagu przepisanej czasu, wszystkich marynarzow swoich którzy w teraźniejszym czasie znajdują się na okrętach lub innych statkach należących do Anglii II. Ambassadors, Ministrów, i Posłow Rzpłety przy pomienionych mocarstwach odbiorą osobne w tych okolicznościach instrukcje. III. Czas ulkutecznienia rezolucyi 29. Paźdz: następnie przez osobną rezolucją oznaczonym zostanie.— W liczbie pożytecznych wynalazkow uczynionych od niedawnego czasu, można położyć następujące: Ob. Alfons Leroi uczynił doświadczenie fosforu dawnego wewnątrz choremu w stanie ciągłej słabości, a nawet przy skonaniu. Ten fosfor nadał członkom takiej sily, iż życie umierającego może się na jeden dzień i dłużej przeciągnąć.

Ob: Lachevardiere konsul w *Palermie*, OOb. Audouin i Guyremer kosulowie w *Mrssynie* i w *Trypoli w Syrii*, Maichu komissarz w *Malcie*, wraz z liczną swoją familią, i Mangourit sekretarz legacyi *Neapolitańskiej* znajdują się teraz razem w *Rzymie*. Spodziewają się tam także w lada dzień Ob. Descorches i Pleville Pelley, którzy są przeznaczeni, ieden do *Konstantynopola*, drugi do wyspy *Korsu*.— *Dziennik Armii Angielskiej w Rouen*. 22. Brumaire (12. Listopada) Ostrzega się armią, iż General kommandujący *Kilmalne*, mający momentalne Dyrektoryatu zlecenie, powraca do najwyższej nad armią *Angielską* komendy; iż General dywizyi *Dambarere* przeznaczony jest na dowodzenie prawym skrzydłem, zaczawszy od prawego brzegu *Sekwany*, aż do *Furnes*, iż general dywizyi *Moulins* obejmie komendę lewego skrzydła od lewego brzegu *Sekwany*, aż do prawego brzegu rzeki *Vilaine*. Do nowego rozkazu 24. dywizya wojenna nie będzie należeć do armii *Angielskiej*, zostawszy przyłączoną do generalnej komendy złączonych departamentow powierzonych *G. Colaud*.— *Dziśniesz Dziennik Przyjaciół Praw* wyraża, iż młodzież *Francuska* uzbiera się i czyni przygotowania na nowe z nieprzyjaciółmi walki; iż iey wspaniałe serca skaczą i wydzierają się na pieśń *Odiadu*.

W tych dniach okazał się tu zbiór listow dotąd nie drukowanych *J. J. Rousseau* do Pani *de Luxembourg*, *Mallesherbes*, *Dalamberta* etc. pisanych, który okazał na iaw niektóre ieszcze rysy charakteru, tego to rownie miłości iak politowania godnego męża. Jeden z tych listow, iest listy chowany przez Ob. *Aubert*, a nie tylko ręką *Ruffa* (urzęba zaś wiedzieć, iż pięknie pisał) ale nawet farba atramentu iak naydokładniej iest wydana. *Karol Pougens* wydawca tych listow donosi w przedmowie o pobudkach, które go nakłoniły do ich wydania, i ofiarne pokazać rękopisma tym, którzyby się o ich autentyczności przekonać chcieli. Za nayszacowniejsze relikwie w bibliotece ciała prawodawczego złożone są niektóre rękopisma *Ruffa*. W bibliotece narodowej okazują za rzecz rzadką, zbiór listow oryginalnych *Henryka IV.* i innych wielkich ludzi. Nayciekawsze iednak pismo, iest *Telemak* własney ręki *Fenelona*. Dzieło to doskonale ma postać *minerwy* wyszłej w całości z głowy swego twórcy. Mało popraw w stylu i myślach, nadała cechę rozległego geniuszu, i okazują zacność i dokładność wyobrażeń. Przeciwnie dzieła *Ruffa* są często odmieniane i przemazywane, i noszą na sobie cechę pracowitego, ale razem tym więcej zasług mającego układu.

Na liście emigrantow położony Ob. *Truguet* był za wczoraj aresztowanym. Wypuszczony, iednak wkrótce na wolność zolał, z warunkiem, iż do *Hollandyi* wyjedzie i z tamtąd starać się będzie o wymazanie siebie z listy emigrantow.— Sławny *Mezmer* przybył do *Paryża*, i chce znowu swoje doświadczenia magnetyczne rozpocząć.— Jedna *Xiężniczka Marokańska* czekała w *Malcie* na pozwolenie Dyrektoryatu powrocenia do swoiey oyczyzny; pozwolenie to pozyskała teraz, będąc reklamowaną od

Cesarza *Marokańskiego*.— Stosunki nasze z *Szwecją* ieszcze nie są przyzwocie ułożone. Dyrektoryat nalega, aby Ob. *Lamarque* w charakterze posła w *Stokholmie* był przyięty. Z *Danią* rząd chce albo odnowić traktat w r. 1747. zawarty, lub wcale inny ułożyć.— Komissarz Dyrektoryatu w *Medyolanie* *Faypoult*, ma mieć zlecenie utrzymania konstytucyi, z warunkiem, aby osoby złożone z urzędow przez *G. Brune*, znowu do nich powrocily. Po czym ma niebawnie do *Paryża* przybyć. *Konkrypcya* młodzieży w *Rzpłety Cisalpińskiej* ma być od lat 17 do 28.— Słychać, iż w *Neapolu* znowu nowa konspiracyja odkryta została.— To wszystko co dawniej dzienniki donosiły o zamiarach *G. Buonaparte* wkroczenia do *Indyow*, podlega wątpliwości. To tylko pewna, iż się ciągle zatrudnia republikanizowaniem *Egiptu*, i żezwolanie konwencyi *Narodowej Egiptkiej*, wkrótce ma nastąpić.— *Kassa* zwana *Caisse d'Escompte* wielki cios poniosła. Ob. *Monneron* dyrektor iey, nagle zniknął, zostawwszy w kasie braku dwa miliony. Nacisł ludu do tej kassy z odmaną papierow był niezmierny. *Policya* musiała wartość słać. *Akcyonaryusze* kassy wydali przeto pod dniem 28. *Brumaire* (18. Listop.) następujące obwieszczenie: „Podług rapportu administraterow, ponieważ długi activa przenoszą *passiva* w summie 2,494,000. frankow i 65. centimes, przeto akcyonaryusze iednomyślnie na to się zgodzili, iż dla dania dowodu rządowi i handlowi osobiściego patriotyzmu i bezpieczeństwa dla wchodzących do kassy pieniędzy, na zapłacenie bilietow kassy *d'Escompte* aż do summy 13,944,000. frankow, wszyscy za każdego z osobna zrzeczyli.— Minister marynarki donosi, iż Ob. *Savary*, który kommanderował powrotem wyprawy, do *Rochefort*, byłby wysadził wojsko do *Irlandyi*, gdyby mu instrukcje nie były przepisaly, odprowadzić ie do naszych portow, w przypadku gdyby się dowiedział, iż wyprawa *Generala Hardy* nie wzięła dobrego skutku.

z *Bruxelli* dnia 18. Listopada.

Ogłoszono tu następujące urzędowe raporta.— W głównej kwaterze w *Bruxelli* dnia 15. Listopada.— *Buntownicy* wszędzie pobici, schronili się do kraju *Campine*. *Natychmiast* rozciągnięto korpus wojska dla uwiązania ich i utrzymania w tym kraju. Dnia 10. wszystkie kolumny pomknęły się iedna do *Tarnhout*, druga do *Heurethals*, trzecia do *Gheel*, gdy tym czasem nader mocne oddziały opuścili *Diest* i *Aerschot*, przysly ku *Westerloo*, *Tongerloo*, i *Meerhout*. *Buntownicy* zolałi z tych wszystkich miejsc odpędzeni z znaczną stratą, mianowicie z *Meerhout* gdzie ich więcej niż 200 poległo. Wszędzie między zabitymi uważano znaczną liczbę więzów. Rozproszeni buntownicy udali się potem do *Diest*, gdzie 3500 infanteryi *Republikantkiej*, w tak ściłym trzyma ich oblężeniu, iż żaden z nich wymknąć się z tamtąd nie może. (Podpisano) *BEGUINOT*.

Drugi rapport pod 17. Listop.:— Kolumny oblegające *Diest* połączyły się z 15. na 16. w nocy dla uderzenia na tę twierdzę, lecz buntownicy lubo w znaczney liczbie nie śmieli dawać odporu. Schronili się zatem ucieczką w pośród bagnow w których przeszło 500 utraciło życie, zostawili w mieście wszelką broń, amunicyę i wielką liczbę koni. W czasie oblężenia miasta utracili przeszło 150 ludzi. Chronią się teraz rozpięchani po lasach. Nafse kolumny po wszystkich miejscach są rozstawione, dla wygubienia reszty tych łotrów. *Nieszczęśliwy* kto by im śmiał dawać schronienie, lub iakąkolwiek pomoc.— (Podpisano) *BEGUINOT*.— Donoszą z *Mechlinii*, iż Gen: *Bonnaud* uwolnił od stanu oblężenia *Antwerpią* i wszystkie okolice kantonow *Eckeren*, *Stabroek*, *Wustwezel*, i *Hoogstraeten*.

z *Amsterdamu* dnia 20. Listopada.

Liczba nieukontentowanych bardzo się pomnaża. *Rewolucyonisci* silnie pracują przeciw niniejszemu rzeczy porządkowi.— Senat miasta *Hamburga* zakazał schadzki *Teofilantropow* pod karą cuchtazu, a to za wdaniem się niektórych poslow zagranicznych. Słychać iż mają się do *Altony* przenieść, lecz i tam zapewne dwór *Duński* znolić ich nie zechce.

z *Madrytu* dnia 28. Października.

Niektóre furówy środkki przeciw dwom lub trzem członkom najwyższej Rady przedsięwzięte, zdają się być poprzednikami większych odmian. Mówią, iż nielaska *Krolewka* ma paść nawet na łamego *Xcia Pokoju*, i inne osoby, które dawniej dla Interessu, a teraz przez wdzięczność, iego ieszcze utrzymują stronę. Niektóre z nich

za powodem roztropności, uchyliły się przed bliżką burzą. z *Konstantynopola* dnia 25. Października.

Sily które *Francuzi* mają ieszcze w *fiatym* porcie *Aleksandryjskim*, są okręty liniowe *la Cause* i *Dubois* od 64. i 56. armat; *Fregaty* *la Junon*, *le Cancre*, *Mulron* od 40. armat, *Alceste*, *la Couragee*, *Mantua*, *Leoben* od 36. i *Montenotte* od 34. Ogół ekwipaży 3458. ludzi. *Brigantyny* *Rivoli*, *Salamine*, *l'Alerce*, *Lody*. *Statki bombardyerkie* *la Portugaise*, *l'Orange*, *Aglae*. *Statki pocztowe* *la Foudre*, *la Negresse*; *le Choffeur*, *l'Independant*, *le Vif*, *le Chien de Chasse*, i galera *la Victoire*. Ogół ludzi ekwipażowych 1494.— *Flotylla Nilu* pod komendą kontradmirała *Perec* składa się z szebeki *le Cerf*, z puł szebeki *la Revanche*; z siatkow pocztowych, *la Capricieuse*, *Sans-Quartier*, *le Pluvier*, *l'Etoile*, *l'Eclair*, z puł galer *la Coquille* i *l'Amoureuse*, i siatkow kanonierkich *Helene*, *Victoire*, i *l'Esperance*. Te wszystkie sily oblężone są od dywizyi kommodora *Hood*, mającego przed *Aleksandryą* okręty *le Zelle* od 74. armat, *Goliath* od 78, *le Sitsure* od 74. *Fregaty* *Alcmene*, *Emeraude*, i *la bonne Citoyenne*.— Przed *Damiatą* znajdują się dwa okręty liniowe, dwie fregaty; szebeki *la Fortune* i statki pocztowe *la Torride* i *Leger*. Te trzy statki zabrał *Sir Hood*. *Leger* płynący z *Tulonu* napożniony był wzięty.— *Catar* Pasza gubernator *Damasku* mianowany został Seraskierem, czyli generalnym komendantem armii przeznaczonej do walki z *Generalem Buonaparte*. Podług ostatnich wiadomości, liczba wojsk w *Syrii* była nader znaczna. Na końcu *Września* miały wyjść w pole, i spodziewamy się wkrótce odebrać wiadomość o wkroczeniu ich do niższego *Egiptu*, eskadry *Otomana* i *Rossyjska* zatrzymały się na kilka dni w *Scio* dla nabrania żywności. Dwie fregaty *Rossyjskie* z 6. żaglami i 10. żalupami kanonierkami odłączyły się dla popłynienia ku *Aleksandryi*. Odebrano potem wiadomość, iż złączona eskadra postrzeżona była przy *Milo*. Jedna korweta, ieden bryg, i ieden okręt przewozowy *Rossyjski* weszły do *Bojuckere*, gdzie zarzuciły kotwicę, zapewne dla oczekiwania na drugą dywizyą z *Sebastopola*, która ma ieszcze na szroziennym morzu pomnożyć sily admirała *Ufjakow*.— *Poset Rossyjski* odbywa zawsze z ministrami *Porty* po trzy konferencye na tydzień.— Odbieramy tu następujące o wyprawie *Egiptkiej* wiadomości: *Francuzi* donoszą z *Aleksandryi*, iż to miało napełnione iest ekwipażami okrętow zabranych w bitwie pod *Abukir*, a wypulczonych potem przez *Anglikow*, i że ca okoliczność taie się przyczyną niezmiernego ubywania żywności. Dodaia, iż po wzięciu tego miasta, znaleziono w matym zamku nad nowym portem starodawne oręża, których kształt nie każe wątpić, iż niegdyś należały do *Francuzow* w czasie nieszczęśliwej wyprawy *S. Ludwika* do *Egiptu*. W *Aleksandryi* i *Rozecie* (dodaia) częstych doznaliśmy niespokojności, a wycieczki nasze przeciwko *Arabom* dosyć nas ludzi kosztują. Przed zniszczeniem naszej eskadry, przybyło 14. naszych marynarzow do *Abukir* dla nabrania wody. Skoro wyszli na ląd, natychmiast ich *Arabowie* zamordowali. Jeden z tych nieszczęśliwych miał na sobie pas w którym się znajdowało sto liwrow. *Arabowie* wysypawszy pieniądze, napełnili go prochem armatnym, i opasawszy nim maytką zapalili. Pomimo proklamacyi wodza (donoszą niektórzy wojskowi) lud *Egiptki*, *Turcy*, i w powszechności wszyscy *Mahometanie*, często się zapytują: gdzie iest *Baiza* naszego *Sultana Selima*, któremu mamy być posłusznymi?— *Baiza Kairu* cofnął się z *Murad-Belem* do wyższego *Egiptu*. Mówią iż zgromadziwszy swe niedobitki, puszczą się *Nilem* przeciwko *Kairowi* i *Aleksandryi*. tym czasem, gdy armia *Syryjska* pomykać się będzie między morzem *Suez*.

W inszym liście iest wyrażono, iż *Sawary* mylił się w swoim opisanii. Nie iest to (znajduie się w tym liście) ten kray tak zachwalony, iest to kray nędzny, a z tym wszystkim naybogatszy iaki tylko widzieć można. Mielżkańcy iego są to ludzie dzicy, którzy doświadczyli wszelkich nieszczęść natury. Nic wcale nie mają dla siebie, i znajdując się w iakiej wsi niższego *Egiptu*, trzeba się zawsze uważać iak w śród hordy zabójcow.— W moiej podróży z *Aleksandryi* do *Demenhur* datem iednego ludiora za szklaną wodę etc.

Turcy w *Bośni* czynią przygotowania do wojny. Zapalczywość ich przeciw *Francuzom* tak daleko zachodzi iż niedawno w bliskości *Herzogwina* wбили na pal biednego iednego człowieka, który nieszczęściem nie umiał innego języka iak *Francuski* i *Włoski*, a którego wzięli za

zpiega, nie fluchając jego usprawiedliwienia ani przegladając jego zaświadczeń. Nieszczęśliwy musiał tam dźwigać pal na plac swojej męczarni. Gdy jeszcze około wieczora nie lkonął, dzieci *Tureckie* dla zabawki dobyły go ze strzelby.

z *Brünn* dnia 28. *Listopada*.

Na dniu 15. t. m. w *Semlinie* lekkie trzęsienie ziemi czuć się dało. — Nowy basza *Belgradzki* *Muštafa* z wielką paradą oddał wizytę komendantowi *Semliniowskiemu*. — Po uwolnieniu od obłożenia *Widdynu*, Kapitan Basza wybrał niektóre oddziały wojska do *Nizza*, *Semendria*, *Nikopolis* i *Belgradu*, dla wzmocnienia tamtejszych załóg. Zegluga na *Dunaju* coraz bardziej ścieśniona jest od *Basmara-Oglu*.

z *Wizbaden* dnia 19. *Listopada*.

Dnia 15. t. m. główna kwatera przeniesiona tu została z *Friedberga*. Mówią iż przyczyną tego przeniesienia był zły stan dróg w tej porze roku w okolicach *Friedberga*. — Generał *Bernadotte* dowodzi drugą dywizją; główna jego kwatera jest w *Wetzlar*. — We wszystkich dywizjach armii postawione będą przenoszące się telegrafy. Dyrektorowie ich przybyli już do głównej kwatery. Z tego powodu ma być uformowana kompania *Telegrafistów*. Dnia onegdajszego przyprowadzono tu z *Erenbreitsteinu* 15. zbiegów, którzy wyznali, iż ta forteca jest jeszcze na iaki czas opatrzona w mąkę, lecz tej wcale zbywa na mięsie, a *Thal* zupełnie jest bez żywności.

z *Frankfortu* dnia 20. *Listopada*.

Nowy Generał *en chef* *Jourdan* w głównej kwaterze swojej w *Wizbaden* odnowił i potwierdził zawartą przez poprzedników jego konwencją neutralności z *Xciem Solms Braunfels*, z miastem *Wetzlar*, kamerą *Rzeszy*, i miastem tutejszym. — Z fortecy *Erenbreitsteinu* wysła pewna liczba ludzi, dla nieprzeszkadzania konsumpcji nadto szczonego zapasu żywności. Lękać się należy względem bliższego poddania się tej twierdzy — Wazna wiadomość o wniesieniu wojsk *Rosyjskich* do *Gallicyi*, sprawiła tu wrażenie w wojsku *francuzkim*. — Powiększenie wojska w *Bawaryi*, stało się jedynie za przekładaniem *Arcy-Xięcia Karola*. — Niektóre wojska linii demarkacyjnej sięgają bliżej dolnego *Renu*. — Mówią iż odtąd żadnemu młodemu *Szwajcarowi* nie będzie wolno uczyć się w akademiach *Niemieckich*. — Słychać iż w pewnych przypadkach rezydent *Francuzki* *Alquier* wyjedzie z *Monachium*. — Generał *Jourdan* wkrótce objeżdżać będzie cały kordon armij. — Na prawy brzeg *Renu* znowu zapisano wiele rekrutów w żywności, a nawet znaczna kontrybucja wgotowiznie zapłacona być ma.

W *Wiedniu* czytają we wszystkich Kościołach, i przedają we wszystkich Księgarniach, następującą Modlitwę, z powodu zdarzeń zasmucających Kościół Chrześcijański-Katolicki, dla ubłagania pomocy Błgiej dla jego naczelnika *Piusa VI.* „Boże Wszechmocny, wieczny nasz Panie i Ojczy, rzuc wzrok na twoj Kościół, który się zniży przed Tronem twojej wszechmocności i dobroci, i wyfluchaj nasze modły za Reprezentantem twojego lyna na ziemi, za naszym duchownym naczelnikiem i przewodnikiem naszego kościoła katolickiego. Tak jak prawowierni *Jerozolimsy* profilili za *S. Piotra*, gdy został w rękach *Heroda*, błagamy cię za *Piusa VI.* na którego niedościgły wyrok mądry twój Opatrzności zgromadził umartwienia, i któregoś oddał prześladowaniu na doświadczenie jego cnoty. Oddał Panie od niego te kłębki, pociesz twojego fluge przez Ródkie twojej lalki promienie: powróć go na Tron który opuścił musiał; odmien zdanja prześladowców jego, oddal ich zasłepienie, ażeby uznawali i czcili w nim twojego pomazańca, ulkutechniej nasze nadzieje, ażeby nasza wiara nie zołtała zachwiana; wspomnij na słowa twojego lyna, który wybudował swój Kościół na tym kamieniu, i który przyobieciał, iż brany *pickielne* nie przemogą przeciwko niemu. Nie dozwólaj o Boże, ażeby za uderzeniem *Pasterza*, rozproszyć się miały owieczki, uzbroj siłą twojego fluge w czasie jego pokuty, ażeby się iey pożyć nie dał, napelnij lerce jego niezachwianą w twojej dobroci ufnoscią, pokorną dla twoich wyroków powolnością, oraz pobłazaniem i miłością ku swoim nieprzyjaciółom. Pociesz twoj Kościół żałobę po swoim przewodniku noszący, pobłogosław mu, i zachowaj go. Odkupiles go od świata krwią twojego lyna; obrales go za swoje dziedzictwo, ażeby cię znał, ażeby cię kochał, i ażeby kiedyś w członkach swoich używał niebiełkiego błogosławieństwa, które przyobiecales tym, którzy cię miłują. Przez Jezusa Chrylusa naszego Pana. Amen.

z *Rastad* dnia 18. *Listopada*.

Deputacya *Rzeszy* naradzała się dnia wczorajszego nad ostatnią Notą *Francuzką*. To nam tylko jest wiadomo, iż większa część wotów obstawiała za osnową poprzednich Not, i ażeby ministrom *Francuzkim* nowe uczynić przełożenia. — Ministrowie *Pruscy* podali Deputacyi *Rzeszy* Notę, względem nurtu *Renu*. — Minister *Duński P. Rosenkrantz* podał promemoria z powodu żadanego przez ministrów *Francuzkich* zniesienia cła w *Elsleth*.

Dnia 19. — Na dzisiejszej sessyi ułożone zostało conclusion na ostatnią Notę *Francuzką*. Zasady jego są następujące. 1) Deputacya przyjmie za obowiązek deklaracyi ministrów *Francuzkich*, iż Prawa o emigracyi nie sięgają do Narodu *Niemieckiego*, i że po zawarciu pokoju, nie będą miały żadnego skutku, nie tylko przeciwko mieszkańcom ułtapionych krajów, ale też przeciw tym, których Deputacya w swojej przedostatniej Nocie wymieniła, iako *Niemców*. 2) Co do długów, Deputacya wzbrania się obciążać *Rzeszę* temi długami, których ministrowie *Francuzcy* uznają niechęć. 3) Upiera się za przyznaniem wyspy *Buderich* dla *Rzeszy*. 4) Niedozwala zniesienia cła w *Elsleth*, i tego wszystkiego co w tym mierze w poprzedzających Notach wyrażono było. 5) Zezwala na żądania względem miast *Frankfortu*, *Hamburga*, i *Bremena*, pod wyraźnym wyłączeniem *Praw* wszystkich innych miast cesarskich (w tej materji zaszła równa liczba głosów) 6) Co do wysp *Renu*, zezwala ażeby wyspy lewey strony nurtu, które przed wojną stanowiły granice między dwoma państwami, przyznane były *Francyi*, lecz pod pewnymi warunkami. 7) Najmocniej obłtaie za *Erenbreitsteinem*, dodając, iż terazniejszy jego eksylencya interesuje bezpieczeństwo *Rzeszy*, a nie *Francyi*, która nie ma żadnych pozornych pobudek dla uchylecia trwających umów, i podania tym sposobem w niebezpieczeństwo spokojności sąsiadzkich krajów. — Dnia wczorajszego ministrowie *Francuzcy* odebrali nadzwyczajnego kurjera z *Paryża*.

z *Monachium* dnia 16. *Listopada*.

Wczoraj *arcy-xięże Karol*, przybył tu z głównej kwatery z pod *Friedberg*. — Cała armia cesarska stoi jeszcze z tej strony rzeki *Lech*, i jest fałszem iakoby Gen: *Stader* z przednią frażą przeszedł już te rzekę do *Gunzburg*.

z *Manheimu* dnia 20. *Listopada*.

Oprocz armii *Rosyjskiej* o której doniesiono, iż przybyła do *Bielicy*, donoszą jeszcze, iż inny korpus wojska zgromadza się w okolicach *Grodna* na toż samo przeznaczenie.

Od granic *Szwajcaryi* dnia 17. *Listopada*.

Dnia 15. t. m. odpawiła się publiczna fessja w Dyrektoryacie *Helweckim*, na której Kawaler *Camano* prezentowany był w urzędzie pełnomocnego Ministra Króla *Hiszpańskiego* przy Rzpłety *Helweckiej*. W tej uroczystości miał mowę w treści: „Obywatele Dyrektorowie. Odmiany w Rządzie *Helweckim* zaszły, nie nadwątliły szczęśliwej zgody panującej od dawna między *Hiszpanią* i *Szwajcarami*, ani umniejszły osobistej przyjaźni, iaką Król mój, równie iak jego znakomici przodkowie Narodowi *Helweckiemu* okazywać nieprzeftawali. — Dawne lkonfederowane stany *Szwajcarskie*, połączyły się w jedno ciało, dla lkladania iednej, nierozdzielnej, demokratycznej i reprezentacyjnej Rzpłety. Ta Rzpłta zawarła przymierze z Rzpłtą *Francuzką*. — Zobaczcie Obywatele Dyrektorowie przez listy kredencyonalne które mam lkladam, iaka jest przychylnosć Króla moiego do waszej Rzeczypospolitej. — Przekonany jestem, iż wam są wiadome moje usiłowania, które w pierwiastkach mego urzędu czyniłem, dla ulkutecznienia zamiarów Króla moiego Pana. Widziałem w famej rzeczy pomnażające się wzajemne pożytki tak handlowe, iako i wojenne, które miały zagrońtować tak upragnioną między dwoma narodami iedność. Podwoję teraz moją gorliwość w statecznym ku temuż samemu celowi dążeniu. Mam pewną porękę, iż to ulkutecznić zdołam, gdy was widzę zatrudnionych udolkowaniem ważnego dzieła powierzzonego wam od całej *Helweccy* etc. — W odpowiedzi Ob. *Begoz*, znalazowały się pomiędzy innemi, następujące wyrazy: „Też samą przychylnosć którą Król *Hiszpański* poświęcił dla ciała *Helwetów*, okazuje ią odrodzonym *Szwajcarom*, a uznając prawdłta ich konfliktacyi, oświadczył iż odtąd równosć

będzie zasadą prowadzenia na wyższe stopnie *Helwetów* w służbie jego będących etc. etc.

List rezydenta *Francuzkiego* Ob. *Gujot*, do Rady wojennej w *Koirze* będącej „Wolność, równosć. W *Reichenau* d. 19 *Vendemiaire* r. 7. (10 Paźd.) Moi Panowie! Ponieważ zaelisście w ręce wasze wszystkie władze nawet z samowładnoscią ludu powiązane, przeto, przymuszony jestem przelać wam notę niniejszą. Rozbroiliście okolice *Malans* i *Majenfeld* dla tego, że te, ziednoczenia z *Helweccy* żądały, i niechciały bynajmniej należeć do szkodkow publicznie przeciw Rzpłety *Francuzkiej* użytych. Osadziliście w więzieniu tych obywatelów, którzy się przeciw krokom nieprzyjacielskim protestowali. Wiem, iż pragną ich zamordować, podług wszelkich sądowych formalności, które tyranii chce pokryć swoje przestępstwa. Przymuiliście 500 spokojnych obywatelów do ucieczki za granicę, gdyż pod imieniem przyjaciół *Francuzów*, wolność ich, a nawet i życie na największe niebezpieczeństwo podane było. Za niemi pod załtoną nocy niezłczęśliwe żony i dzieci poszły przedzierać się przez nieprzystępne góry. Dozwalacie, aby gościnnie do waszej rezydencyi idący, nie brzmiał tylko odgłosem wojny przeciw *Francyi*. Gdybym pozostał dłużej świadkiem tylu obelgów przeciw narodowi *Francuzkiemu* zdziałanych, mogłbym być za współnika ich poczytany. Żądam przeto w imieniu rządu *Francuzkiego* 1) aby oddana była broń, rozbroionym okolicom. 2) aby uwolnić obywatelów pod pozorem opinii więzionych politycznych. 3) aby zwrócić 500 dobrych obywatelów, którzy pod nazwiskiem *Francuzów*, czyli przyjaciół *Francuzów*, ścigani byli. 4) aby okrzyki wojny przeciw rządowi *Francuzkiemu* przytłumione zostały. W biegu dnia dzisiejszego oczekuję od was odpowiedzi zezwalającej lub odmawiającej. Milczenie wasze lub zwłokę przymę za odmowienie. Donoszę wam, iż to jest ostatnie pismo moje, i że intro z rana z kraju waszego wyjadę.

(Podpis) *Florent Gujot*.

z *Wenecyi* dnia 9. *Listopada*.

Część floty *Rosyjsko-Tureckiej* z 15,000 wojska lądowego blokuje wyspę *Corfu* od południowo-wschodniej, a druga od północno-zachodniej strony. Mówią iakoby *Turcy* mieli zająć wyspę *Cerigo*. — Generał *francuzki* *Rofa*, który się z iednym kupcem z *Corfu* do *Jannina* udał, dla zakupu żywności, zołtał tamże od *Turków* przytrzymany.

O B W I E S Z C Z E N I A.

Obwohl die sogenannten W krolewskim Edykie Lo-
auspielungen durch das Lot-
terie Edict vom zoten Juny
1794. §. 10. mit Bezug auf
das allgemeine Preussische
Landrecht Theil I. Tit. 11. §.
547. i w części II. Tit. 20.
§. 548. und Theil II. Tit. 20.
§. 548. aus drücklich bei 50.
bis 100. Thaler Strafe, und
Entrichtung des doppelten
Betrags des da durch gezogenen
Vorthells verboten
worden, so sind dennoch ver-
schiedene Contraventionen
bei dem Ober Lotterie Ge-
richt angezeigt worden.
Damit sich nun Niemand mit
der Unwissenheit dieses Ver-
botes entschuldigen möge, so
wird dasselbe hierdurch öf-
fentlich in Erinnerung ge-
bracht. — Berlin d. 24. Octbr.
1798.

Króla *Jmocy Pruskiego* Sąd Loteryj.

Na fundamencie powtornej rezolucyi Nayaśniejszej Komisji Bankowej dnia 15. Miesiąca *Pazdziernika* roku bieżącego 1798. wyszły, Administracya *Masy JW. Prota Potockiego* uwiadoma Publicznosć, iż Licytacya *Zegarka* z *francuzkimi* brzytantami i medalionami brzytantami kameryzowanych na dniu 30. *Stycznia* w Roku następującym 1799. przypadać cym w Pałacu *Tepperowskim* przy *Ulicy Miodowej* na pierwszym piętrze w Izbie Deputacyi *Masy JW. Prota Potockiego* po obiedzie o godzinie 3. zaczynać się będzie, i iakowe efekta nawięcej dającemu za gotowe pieniądze w złocie ważnym obrączkowym za poprzedzającą approbacyą *N. K. B.* sprzedanemu zołtoną. Dan w *Warszawie* 25. Miesiąca *Pazdziernika* Roku 1798.

W. *J.P. Michał Drozdowski* uprasza Publicznosć, iż idąc z *Nalewem* przez *Krańskich* dziedziniec, na *Podwale* do pałacu *XX. Bazyljanów*, zgubił pliczek papierów, do interesu swego i braci swoich, a między *J.W. Chreptowiczem* Kancelerem *Lit.* Ktoby one znalazł niechay odnieść do *Murgrabięgo* pałacu tegoż *J.W. Chreptowicza*, a odbierze przyzwolną nagrodę.

Sławne pigułki na wygubienie flczurów i myszy, dostać można u *P. Krebsowey* w kamienicy *Szubałskich* Nro. 172 prosto krzywego koła, flak po zł. 2. Taż *P. Krebsowa* posiada flekret wywabiania płam z łukna i iedwabnych lub innych iakichkolwiek materji.